

استهلاک دارایی ثابت چیست و از چه روشهایی استهلاک محاسبه می‌شود؟

با توجه به اینکه دارایی‌های ثابت دارای عمر مفید می‌باشند و ارزش ریالی آنها به مرور زمان کاسته می‌شود، به این کاهش تدریجی ارزش داراییها استهلاک گفته می‌شود.

در پایان هر سال مالی مبلغ استهلاک اموال و داراییها باید محاسبه شود و این مبلغ به حساب هزینه منظور گردد. هزینه استهلاک طی یک سند حسابداری پیش از بستن حساب‌های موقت ثبتی می‌گردد. و پس از آن می‌توان در سیستم مالی عملیات مربوط به بستن سال مالی را انجام داد.

اندوخته استهلاک یا ذخیره استهلاک چیست؟

بر اساس اصل قیمت تمام شده داراییها و اساسا وقایع مالی به قیمت تمام شده در دفاتر قانونی ثبت می‌شوند در نتیجه مجاز به بستانکار کردن این حساب به دلیل استهلاک نمی‌باشیم. بنابراین در مقابل حساب هزینه استهلاک حساب ذخیره استهلاک یا اندوخته استهلاک را بستانکار می‌کنیم.

ارزش اسقاط دارایی

معمولا تمام ارزش یک دارایی مستهلک نمی‌شود و در پایان عمر مفید هر یک از اموال و داراییها دارای ارزش اسقاط یا فرسوده می‌باشد. بنابراین استهلاک تفاوت بهای تمام شده دارایی و ارزش اسقاط دارایی تقسیم بر زمان استفاده یا عمر مفید آن می‌باشد.

ارزش دفتری دارایی

ارزش دفتری دارایی برابر است با بهای تمام شده دارایی منهای ذخیره استهلاک همان دارایی.

محاسبه استهلاک با روش خط مستقیم

در این روش فرض می‌شود میزان استهلاک یک دارایی در طول سنوات استفاده آن برابر است. فرض کنید اگر بهای تمام شده یکی از داراییها ۱۱,۰۰۰,۰۰۰ ریال باشد و پیش از ۵ سال اسقاط شود و ارزش اسقاط آن ۱,۰۰۰,۰۰۰ ریال باشد مبلغ استهلاک سالانه آن برابر است با:

$$(11,000,000 - 1,000,000) / 5 = 2,000,000 \text{ ریال}$$

محاسبه استهلاک با روش نزولی

در این روش هر سال درصدی از ارزش دفتری دارایی ثابت بعنوان استهلاک محاسبه می‌شود سند آن در حسابداری ثبت می‌گردد. در این روش درصد استهلاک باید به نحوی انتخاب شود که در پایان عمر مفید دارایی ارزش دفتری دارایی برابر ارزش اسقاط آن شود.

پی‌نوشت:

باتوجه به اینکه داراییهای ثابت در زمان خرید از جنس هزینه نمی‌باشند اما با گذشت زمان رفته رفته از ارزش آنها کم می‌شود بنابراین با محاسبه استهلاک به مرور و طی چند دوره مالی آنها را هزینه می‌کنیم.